

КРИМСЬКА СВІТЛЯЧА

Видається у Сімферополі

№ 24 (75) Субота, 18 червня 1994 р.

Ціна договірна

Колонка редактора

ЯК ОБИРАТИ ПРЕЗИДЕНТА

26 червня — велика подія в житті України, ми маємо обрати Президента суверенної Держави.

Багато людей перебуває в розгубленості: виборчий марафон настільки стрімкий, що годі дивуватися, як можна зробити свій вибір, ЗА КОГО ВІДДАТИ СВОЮ ГОЛОСУ.

Перш ніж перенести на відповідь на це непросте запитання, хотілося б підкреслити одну сутеву деталь.

Зраз у Криму лунають думки про те, що необхідно вибирати ЗРУЧНОГО, тобто вигідного для Криму Президента. Тоді дозволите запитати, ХТО з кримчан має право брати участь в цих виборах? Президент буде якої держави, які відомо, обирають ГРОМАДЯНИ цієї держави. Тому на основі цієї юридичної норми до виборчих урн слід допустити в день виборів тільки громадян, а не отих політичних бомжів, які учора боролися проти України як суверенної держави, а тепер, бачте, хочуть ще й її долю визначати. Тому буде правильним, коли бюллетені в Криму видаватимуться тільки тим, хто має в своєму паспорти відмітку, що він є громадянином України. Досить нам оцінити гриць, цього політичного «плоралізму», а, вірніше сказати, політичного повістя, коли іде гра в однійボроті, коли Україна обдурюють.

А тепер — безпосередньо від виборів.

Серед претендентів на посаду Президента України — ціла когorta відомих і не досить відомих діячів і політиків. Наївиший рейтинг, як вважають соціологи, мають Леонід Кравчук і Леонід Кучма.

Помітною симпатією серед виборців користується молодий і сміливий Володимир Лановий, якого хоче під час передвиборчого марафону називати Джоном Кеннеді.

Демонструє властиву українцям розсудливість колишній спікер парламенту Іван Плющ, якого в народі звичай називати тепло, по-домашньому Іваном Степановичем.

Продовжують їздити містами і селами України Петро Таланчук та молодим підприємець і бізнесмен Валерій Бабич.

Не знайти своїх кандидатів і вонзіть соціалістів, а тепер вже Голова Верховної Ради Олександр Мороз.

Але відідерак — Л. Кравчук і Л. Кучма. І це не випадково, адже за цими двома політичними постягами — дві концепції майбуття України, два бачення нашої долі, два стилі політичної поведінки.

Якщо Кравчук розраховує на підтримку західних регіонів України, то Кучма опирається на схід і півден, де втрачено тиґлі більшівницької епохи «загартовані» душа зосінніх людей, куди на розбудову шахт, кар'єр, заводів сівдою направляється російські етнічні елементи.

Як досвідчений політик і ідеолог в минулому Кравчук розраховує на справжній патріотизм свідомих українців, на відроджену історичну пам'ять і бажання відстоювати Еогом дому він вистранданим цинієм життя мільйонів кращих синів і дочек України свободу. Він не обієцяє манії небесної, як че робить дехто з іого конкурентів.

Як практик, як організатор великого промислового виробництва, Кучма добре знає, що таке розрив колишніх виробничих зв'язків, цим він завоює симпатію директорського корпусу, обіцяючи людям гідне життя відповідно до кількості і якості вкладеної праці. Кучма обієць скрутити шию мафіозів і різної масні крутія, це теж дуже подобаєтьсяся людям.

Кравчук — за унітарну Українську Державу з невиключенням та зваженням (термін належить самому Леоніду Макаровичу) «економічного федерацізму».

Кучма — за федераційний устрій Держави, це якраз робить його ідеї популярними на ході України, де вже давно мріють про федерацію.

У відносинах з Росією Кравчук стойть на твердих засадах: вони мають бути рівноправними, на основі незалежності.

Кучма говорить про якісні «особливі» стани, «особливі» моделі відносин з Росією. Поки що це покриє туманом, але, враховуючи, що Леонід Данилович в минулому мав безпосередню причетність до військово-промислового комплексу, а він був ЕДИНИЙ для всього СРСР, то не важко зрозуміти, що за цим зауваженням формулою криється.

Кравчук у оцінці кримських проблем нарішті став на принципову позицію, на позицію Конституції України. Він — за максимальну економічну свободу для Крима, але Криму є і буде складовою частиною України.

Кучма — за унітарну Українську Державу з невиключенням та зваженням (термін належить самому Леоніду Макаровичу) «економічного федерацізму».

Кучма — за федераційний устрій Держави, це якраз робить його ідеї популярними на ході України, де вже давно мріють про федерацію.

Кравчук — за справедливий ПОДІЛ Чорноморського флоту з урахуванням того, що бази цього флоту є на українському території, отже Україна є його власниця.

Кучма заявляє, що Чорноморський флот можна спокійно віддати Росії, а за виручені кошти розрахуватися за енергоефективність.

Кравчук і на ході, і на заході, і за межами України розмовляє українською мовою.

Кучма знає українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

Оскільки вони знають українську мову дуже погано, у спілкуванні з людьми віддає перевагу російській мові.

19-7
ЗІ СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, УКРАЇНО!

Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТЛІДЯ

Видається у Сімферополі

№ 33 (84) Субота, 20 серпня 1994 р.

Ціна договірна

КОЛОНКА
РЕДАКТОРА

СВІТЛИЙ НАШ ДЕНЬ

24 серпня — День незалежності України. До цього дня ми їшли довгим і терпимим шляхом. Тисячі синів і дочок України віддали «найдорожче» — своє життя — за волю, за незалежність.

Старший брат нас дуже любить і любить нині. В його охочих обімах і справді можна задихнутися. Росія завжди дивилася на Україну масними очима. Найбільше приваблювали нашого сусіда родючі українські землі та працелюбність українців. Звичайно, Росія не вивозила наш чорноморські вагони, як це робили московські вагони, котрі готові були здерти з рідної матері осанню сорочку, аби тільки засвідчити свою вірність і віданість Кремлю.

Нашу незалежність душили голодомором. Близько 8 млн. українців згоріли в штучно створений холодний лихоманці.

Нашу незалежність душили русифікацією, офіційною політикою, спрямованою на виродження української нації, на створення чисельних армій манкуртів, для кого ковбаса — понад усе. Гірко сьогодні зустрічати українців за пашортом, які реєструють на наше державне незалежність, хочуть одного — ковбаси. Цих людей не цікавить що буде завтра, чи збудують ми справжню цивілізовану державу, котра матиме моральне право посісти чинне місце серед європейських країн.

Минулі неділі «Останкіно» знову втрутилося у внутрішні справи незалежної України. Бенкети ведучих програм «Воскресенье» менторським голосом доводив мільйонам телеглядачів, що Севастополь є «иконом русином городом», що це місто ніхто николи не передавав Україні... Як тільки вищукали пристрасті довколя Севастополя і Чорноморського флоту, так одразу з'являються сили, яких не влаштуєши на Чорному морі. Не вже не можна покласти край цим нахабним провокаціям!

Знову виповзаєтъ з нір різні які намагаються довести, що українці ніколи не мали ні своєї державності, ні своєї мови, ні своєї культури.

На цих викуратих заангажованих дослідників є одна відповідь: ми все ж таки мали свою державу, мали своє військо і свій флот, мали і слава Богові, маємо свою культуру!

Ми живі! Ми живемо! Назад відкату немає. Ми ідемо вперед. Це нова сторінка історії, яка бере початок від Дня нашої незалежності.

Олександр КУЛІК.

ДЕРЖАВНОЮ МАЄ БУТИ ТІЛЬКИ ОДНА МОВА

В Алушті члени Української Республіканської партії, міської «Проросії» імені Т. Шевченка, міського товариства прересопіваних, Українського громадянського конгресу Криму на своєму зборі прийняли звернення до Президента України Л. Кучми і Голови Верховної Ради України О. Мороза. У зверненні підкреслюється, що змінення державності нашої країни є першочерговим обов'язком для всіх рівнів влади. Учасники збору наголосили на тому, що в незалежній Україні має бути одна державна мова — українська.

ЯК ТВОРИЛАСЯ КРИМСЬКА АВТОНОМІЯ...

Одним із засобів збереження СРСР і тиску на Україну з метою примусити її залишитися в «оновленому» Союзі після прийняття Декларації про державний суверенітет було інспірування партійними структурами і державними спеціальними службами сепаратистських провів і підкінди Кримська автономія дією типу «Новоросії», «Донецько-Криворізької республіки», «Закарпатської Русі», «Галицької автономії» тощо. Тє, як творилася Кримська автономія під номенклатурою України за вказівкою Москви, видно з документа, який пропонуємо вашім увазам.

ЦДАГО України, ф. 1, оп. 11, спр. 2240, арк. 1—18.

Ком. партія Рад. Союзу

ЦК Компартії України

Для службового користування

ПРОТОКОЛ № 4

засідання Секретаріату

ЦК КПУ

від 22 жовтня 1990 р.

Головував т. Харченко Г. П.

Присутні:

Секретар ЦК Компартії України —

тт. Грінціс І. Г., Острожинський В. Є.,

Савченко А. П.

Члени ЦК КПУ — тт. Попович О. С.,

Стрілець М. Ф., Чумаков Е. Р.

Зав. відділами ЦК КПУ — тт. Володін

В. В., Матвеєв В. Г., Смолянников О.

П.

Керуючий справами ЦК КПУ — т.

Продан К. К.

Заст. голови Комісії партійного контролю — т. Савченко О. Д.

1. Про робочі групи по підготовці

проектів документів до другого етапу

ХХVIII з'їзду Компартії України.

II. Про участь секретаріату ЦК Компартії України та відповідальних

працівників апарату ЦК в підготовці

і проведенні обласних і Кіровської міської

конференцій Компартії України.

арк. 3

III. Про хід виконання рішень ЦК Компартії України в галузі національних відносин та заходи щодо посилення цієї роботи в з'їзду з Резолюцією ХХVIII з'їзду КПРС «Демократична національна політика — шлях до добровільного союзу, миру і згоди між народами». (Додається).

4. Контроль за виконанням даної по-

станови покладти на відділ ЦК:

— ідеологічний, організаційно-партійний і

кадрової роботи, по з'їздах з Радами,

політичними та громадськими орг-

анізаціями.

арк. 5

Додаток

до пункту 3, прот. Ст. № 4

План

організації виконання постанови ЦК

КПРС від 28 серпня 1990 р. «Про заходи по реалізації Резолюції ХХVIII з'їзду КПРС «Демократична національна політика — шлях до добровільного союзу, миру і згоди між народами».

1. Організаційно-політична робота

арк. 17

Активно формувати громадську

думку щодо зміни адміністративно-

політичного статусу Криму, справед-

ливого вирішення проблем кримсько-

татарського народу. Ввести в практику

роботи «круглого стола» з участию ав-

торитетних представників різних

національностей, у т. ч. кримських та-

тар, обговорення питань, повязаних з

переселенням кримських татар, їх

права на відповідні умови і побутом.

(жовтень 1990 р. — 1991 р.)

Секретар ЦК Компартії України,

Кримському об'єднанню партії

5. ...Проводити засідання під головуванням

Плануємо ЦК КПУ питання: «Про хід ви-

конання рішень ХХVIII з'їзду КПРС,

ХХVIII з'їзду КПУ в галузі національ-

ної політики...»

(IV кв. Секрет. ЦК КПУ)

2. Узагальнити пропозиції до Статуту

КПУ, що стосуються питань національ-

ності.

3. Рекомендувати комуністам-

керівникам партійних газет і журналів активізувати конструктивні дискусії з питань історії...

II. Ідеологічна робота

III. Питання регулювання національних відносин

1. Вивчити питання щодо можливості утворення в регіонах компактного проживання національно-територіальних утворень

в разі необхідності внести відповідні пропозиції до Верховної Ради УРСР.

(IV квартал 1990 р. — 1991 р.)

Відділ ЦК: організ.-партійн., з по з'їздах з

2. Вести пропозицію до ВР УРСР про утворення представництва УРСР в союзах, республіках, де масово проживають громадяни української національності.

(1991 р.)

Секретariat ЦК КПУ

3. Провести Конгрес представників народів, які проживають в республіці, з питань гармонізації міжнародніх відносин та зміцнення дружби і співробітництва у вирішенні завдань передбовід.

(1991 р.)

Відділ ЦК.

4. Запропонувати комуністам — керівникам Верховної Ради УРСР внести на розгляд сесії Верховної Ради республіки питання про державний статус Криму; Кримському об'єднанню партії виступити з ініціативою прийняття Декларації про статус Криму.

(арк. 17)

Активно формувати громадську думку щодо зміни адміністративно-політичного статусу Криму, справедливого вирішення проблем кримсько-татарського народу. Ввести в практику роботи «круглого стола» з участию авторитетних представників різних національностей, у т. ч. кримських та-

тар, обговорення питань, повязаних з переселенням кримських татар, їх місцем проживання, що виникають у місцях заселенням кримських татар, обговоренням проблем земельного використання, земельно-підприємництва, земельно-підприємництва та іншими питаннями.

5. ...Проводити засідання під головуванням

Плануємо ЦК КПУ питання: «Про хід ви-

конання рішень ХХVIII з'їзду КПРС,

ХХVIII з'їзду КПУ в галузі національ-

ної політики...»

(IV кв. Секрет. ЦК КПУ)

6. ...Розробити програму підготовки

партійних кадрів з пит

КРИМСЬКА СВІТЛУХА

Видається у Сімферополі

№ 51 (102) Субота, 24 грудня 1994 р.

Ціна договірна

РОСІЙСЬКІ ТАНКИ ТОПЧУТЬ СВОБОДУ

ВІДСТОЮЮЧИ СВОЮ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

15 грудня близько четвертої години пополудні до пресового бюро Народного руху України зателефонував Голова парламенту Чеченської Республіки Ічкерія Ах'яд Ідігов. Розмова через можливий розрив зв'язків велася дуже стисло і трохи хаотично.

— Пане Ідігов, наскільки відповідє дійсності отримана «Рух-прес» інформація про наміри московського уряду виселити всіх чеченців з рідної землі?

— В нашому розпорядженні є постанови Ради Міністрів Російської Федерації, датовані 1 та 9 грудня. Обидва документи підписані Віктором Чорномирдіним. В них діється вказівка вислати всіх чеченців, а вивільнені території заселити росіянами з центральної Росії. Вказані місяця переселення чеченців. Це Оренбурзька, Ульяновська, Куйбишевська, Саратовська, Волгоградська та Астраханська області Росії. За першої ж нагоди, якщо буде зв'язок, звічайно, постараюся відфаксувати вам ці докази.

Невже нині хтось здатний піти на такий жахливий крок, хай навіть це буде не здатна до цивілізованих норм співіснування Московії?

— Вона вже пішла на це. Наш представник передав же вам інформацію, що росіяни вивезли в невідомому напрямку всіх чеченців від 15 до 55 років, жителів села Знаменське Надтеречного району. Це не вигадка, а достовірна інформація.

— А яка тепер ситуація в

ПРИПИНТИТИ АГРЕСІЮ

У зв'язку з подіями у Чечні українські демократичні організації Севастополя виступили із Заявою, в якій рішуче засуджують чергову агресію російського імперіалізму, звертаються до всіх людей доброї волі покласти їй край, виступляють своєю солідарністю з геройчним чеченським народом, який відстоює свою державну незалежність.

«У імперіалістів немає нічого святого», — говориться у Заяві. «Вони викидають крові свободи народів. І сьогодні за ними тягнеться кривавий слід. Молдови, Абхазії, Таджикистану, Грузії...»

Демократичні кола Севастополя звертаються й до громадян Росії із закликом врятувати честь своєї держави, зберегти своїх і чеченських синів від взаємозніщення, а також закликають Президента, Верховну Раду і уряд України викрити всіх можливих заходів на міжнародній арені для припинення агресії.

***

З відою до уряду Росії, її Верховної Ради та громадських організацій звернулися патріотично-демократичні організації Алути. В них, зокрема, говориться: «Ми твердо переконані, що танкові колони Росії, які 11 грудня 1994 року віврвалися на територію Чечні, скочили смерті та розбій, — не принесуть через плеч матерів та капітала їх дітей, переможних лаврів для Росії, а її народу повагу та шану».

Передова громадськість приморського міста вимагає негайно зупинити втручання російських військ у Чечню, народ якої сам вирішиє свою проблему мирним шляхом.

столиці, але...
Зрозуміте, вони використовують проти чеченського народу хімічну зброю, вакуумні та голкові бомби! — Що ж далі?...
Ми будемо боронити свою землю. При цьому наш уряд готовий ити на переговори, і Єльцина знав про це задовго до того, як дав команду почати каральні акції проти Чечні. Можна про все домовитися. Але незмінною буде наша позиція у відстоюванні суверенитету.

В цьому плані дуже важливою є позиція світової громадськості. Ми звернулися до парламенту та урядів усіх країн світу, до ООН з проханням підтримати нас. До речі, Чечнія досі не знає, якою є реакція офіційного Києва на російську агресію проти нашої республіки!

— Тільки в ході трьох атак на Грозний ми знищили більше тридцяти російських танків. Щодо юзьких жертв, то російська армія втратила близько 250 чоловік вбитими. Наши втрати — 15–20 військових та більше 60 мирних мешканців.

Чеченський народ щиро вдячний тим добровольцям з України — українцям, патріотам — які пришли йому на допомогу у визволенні борботи та вояють пілі-о-пілі з чеченцями. А не сьогодні завтра очікується прибутия до Грозного близько п'яти тисяч добре озброєних і вишколених добровольців з Афганістану, Пакистану та інших мусульманських країн. Сподіваємося, що спільними зусиллями ми зможемо відстоювати незалежність Чечні.

— Що ж, дай Боже, аби саме так і сталося. Хай шастить вашому народові в боротьбі проти поневолювачів.

Тарас ЗАХАРУК.
РУХ-ПРЕС.

ІНГУШСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ НАСТРОЄНИЙ РІШУЧЕ

Президент Інгушетії, колишній афганець Руслан Аушев заявив, що народ його республіки буде воювати на стороні братньої Чечні, а на разі допомагає сусідам усіма можливими засобами. «Росія розв'язала загальноважаючу війну, а її правителі виступили проти власного народу», — заявив президент.

БІЛЬ МІЙ, ЧЕЧНЯ

Не передати ті почуття словами, що охоплюють мене в зв'язку з подіями в Чечні. Там лєтить кров, зникається так звана «бандформування», а насправді старі, жінки, діти — мирне населення. Ганба, ганба російським урядом! Ганба воякам, душі яких комарівлювалися настільки, що за 6 мільйонів рублів люди погодилися вбивати людей і самі бути вбитими. Не вірте російським радіо- та телепередачам, які намагаються викликати співчуття саме до таких «мітиротовців», бо їхні руки по лікті в крові ні в чому не винні люді. Починайте «Комсомольську правду», ширі і сміливі журналісти якої не страждають називати речі своїми іменами. Ось що розповідає Олександр Євтушенко про те, як російські війська, що просувалися з місця бойових подій, перетинали Інгушетію, громадянів котрій намагались переконати озброєних людей не чинити ліхого. Наївні!

«Первий жертвами такого заблуждення стал врач, недавно назначений міністром здравоохранения Ингушетии Тамерлан Горчанов. Он поставил свою машину поперек движения колонн и попытался образумить командиров. Тамерлан, чес руки которого прошли сотни раненых в осетино-ингушском конфликте, прекрасно знал, что этот поход может кончиться. Но его и слушать никто не стал. Набросились, жестоко избили, бросили у дороги и двинулись дальше. В больнице Тамерлан от побоев скончался».

А один з офіцерів-десантників повідомив таке: «А ми один черт, інгуш он или чеченец. Все они — бандиты, и будь моя воля...»

Важко було стримати своє заспілене обуренням серце, але я звернула увагу і на те, як це небезпечно, коли людина під впливом якихось емоцій здатна усіх стрігти під один гребінець, усім виносити один і той самий виrok. Подумалось й про наші проблеми: великою школою завдають українству в цілому ті учасники націоналістичних рухів, що рубають з племен, вбиваючи в кожному росіянинові окупантів і шовіністів. Адже є в Росії і чесні, ширі, безстрашні люди, котрим боляче і соромно за своє керівництво, за співітчинників, такі, як депутат Держдуми Елла Панікова, творчі працівники «Комсомольської правди», що не захищають «честь мундира» своєї держави, а навпаки — показують пальцем на криваві пліми, корупцію полум'януть на ньому».

Ось, подумалось: мабуть, настав час замінити політичного союзу міжнародців створювати морально-духовний союз небайдужих, чесних громадян з незапланимовою соєю, представниками усіх націй, голос яких пролунав бы на ціні світу: «Злочини, геть з чужої землі! Злочини, геть з високих державних крісел!» Голос, якого нікя було не почути.

Т. СТЕЦЕНКО.

НОВИНКА ВІТЧИЗНЯНОЇ АВІАЦІЇ

Відбувається пробний півгодинний політ нового українського транспортного літака АК-70. Здійснів його екіпаж на чолі з пілотом новітнього класу Сергієм Максименком. Лайнер може робити перельоти без проміжних посадок на відстань понад 5 тисяч кілометрів і брати на борт 35 тонн вантажу. Цю новинку вітчизняної авіації розроблено за співучасти заводів Узбекистану і Росії. Дуже високу оцінку досягненню творців літака АН-70 дав Президент України Л. Д. Кучма.

ВИСОКА ВІДЗНАКА

Цими днями Національна академія наук відзначила медаллю святого Володимира діячів культури нашої державі і української діаспори за видатний внесок у державотворення. Серед нагороджених — письменник Олеся Гончар.

НА ЧЕРЗІ — БОРОТЬБА ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ

Верховна Рада Криму на своєму засіданні 8 грудня прийняла план по першочергових заходах боротьби із злочинністю на 1994–1996 рр.

Планом передбачається проведення роботи по вияву та запобіганню злочинів

з використанням

комерційними структурами

банківських кредитів.

Планується збільшення чисельності патрульних підрозділів на 450 чоловік та автопатрульних на 120 чоловік.

Для забезпечення дільничних інспекторів за рахунок Кабінету міністрів України планом передбачається придбання радіостанцій, спецзасобів «Черемуха-10», технічних пристрій.

На світлинах: біля центрального теплового щита — виконуючі обов'язки начальника Костянтин Михайлович Ардинов, і електрочох, де начальником Олександром Васильовичем Дубінін, — кращі колективи, що сумісно виконують свої обов'язки. Завдяки їм зуспільям у квартирах не гасне світло і в радіаторах ще теплиться тепло.

На світлинах: біля центрального теплового щита — виконуючі обов'язки начальника котлоторбінного цеху К. М. Ардинов (праворуч) і машиніст щита Л. А. Дубініць; машиніст обідник газотурбінної установки Костянтин Дудченко.

Світлині Костянтина ДУДЧЕНКА.

13

ЗЛОЧИННІСТЮ

13

21
всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

КРИМСЬКА СВІТГУДИЛДА

Видається у Сімферополі

№ 52 (103) Субота, 31 грудня 1994 р.

Ціна договірна

Щастя та миру у Новому році!

ЗБОРИ УКРАЇНЦІВ БАХЧИСАРАЮ

25 грудня у Бахчисарай відбулися збори громадян України, на яких обговорювались проблеми українства міста.

Про політичну ситуацію та діяльність українських організацій Криму доповів представник комітету «Крим з Україною» — Соборинський Владислав Леонович. На проблемах мови та культурного життя українці Криму спінисялися у своїх доповідях доцент Сімферопольського університету Марія Іщук і голова Сімферопольського товариства політв'язнів та репресованих музикознавець Роман Новосад.

Збори створили Бахчисарайську організацію Українського Громадянського Конгресу Криму, обравши її головою Олексія Кравчука. Було прийнято резолюцію з обговорюванням питань, звернення до Бахчисарайської районної Ради та заяву щодо подій у Чечні.

Для учасників цього зібрання учні середньої школи підготували концертну програму.

КОНФЕРЕНЦІЯ СПІЛКИ ОФІЦЕРІВ

III конференція Кримського відділення Спілки офіцерів України відбулася 25 грудня у Сімферополі. Делегати, що зібралися з 14 районами та міськими організаціями СОУ, обговорили звіт виконавчого комітету, критично проаналізували здобутки та причини недоліків у роботі організації. Наголосувалося на тому, що свідоме гальмування діяльності Спілки офіцерів України з боку керівництва Збройних Сил і фактична заборона роботи організації СОУ у військових частинах, відсутність розуміння важливості діяльності цієї військово-патріотичної громадської організації з боку держави і Міністерства оборони і тиск на офіцерів-патріотів, звільнення іх під різними приводами в запас, а також розріз, що має останнім часом місце і в самому виконавчому Кримському відділенні СОУ, привели до значного чисельного зменшення організації, зниження активності її членів.

Делегати принципово і відверто висловили свою турботу за стан бойової підготовки та патріотично-виховної роботи в українських військових частинах Криму, низький рівень матеріально-технічного та соціального забезпечення військовослужбовців, зарада процесу відродження української мови у війську.

Конференція прийняла рішення активно сприяти дамаганням Спілки офіцерів України у визнанні офіційного статусу СОУ в Збройних Силах України, спрямувати зусилля організації на вирішення проблем соціального захисту військовослужбовців та патріотично-виховної роботи в військових частинах в тісні співпраць з українськими організаціями Криму.

Конференція обрала виконавчий комітет і контрольно-ревізійну комісію. Головою Кримської організації Спілки офіцерів України відбулося обрано полковника Сергія Литвина.

Наш кор.

Молодші сержанти Олег Согрин з полтавського міста Кобеляк і Василь Данковцев з чернігівського села Довжик відмінно служать одному з полків у Сімферополі. Олег після десятирічної закінчив сумський технікум, працював майстром будівельної дільниці. Тепер він мріє залишитися на надстроювій службі. Його вибір схвалює і мати Надія Миколаївна — вчителька рукоіділя. А Василь Данковцев збирається

повернутись до рідного села, де після закінчення Чернігівського училища механізації рік працював трактористом. Там працює його батько Микола Миколайович бригадиром тваринників, а мати Тетяна Вasilівна — дояркою.

Що ж, нехай здійснюються життєві задуми молодих сержантів.

Світлина Миколи ЛІСОВОГО.

ПЕРЕГОВОРИ І РОСІЙСКІ АМБІЦІЇ

Українсько-російські переговори, що відбулися нещодавно у Києві, не вирішили основних питань. Росія, прикладом, згадала кордони України, ухильючись від їх визнання. Вона відмовляється також повертасти виїзди з нашої території у різний час мистецтв та інші сканди.

А останній часом РФ заявляє претензії на тільки на Севастополь, а і на Феодосію і Керч, як бази російського флоту, тобто зазіхав на українську територію.

До відвертого нахабства. Так, мер Москви Юрій Лужков 23 грудня побував у Севастополі на цій делегації політичних, громадських і культурних діячів російської столиці. Тут він назаввав місто-герой «одинадцятою префектурою Москви».

Заступник міністра оборони України генерал-полковник І. Бікан заявив, що на останній російсько-українській переговорах основні питання так і не розв'язано.

Відомі мірою українці — жити у власній державі. І якщо ми її втратимо, наші предки нам не простять.

Ярослав БАГАН.

ЧИ СЛІД ВІДНОВЛЯТИ ТРАГЕДІЮ?

З наміром відродити компартію я покладаю значні надії на встановлення справедливості і порядку у нашому суспільстві, а отже і на вихід молодої держави з кризового стану. Але аноніма статті «Калейдоскоп событий» в газеті «Комуніст» за вересень мене дуже розчарувала. Адже в цій статті, в якій ідеється про наукову конференцію «Мова держави — мова офіційна», застежуються ті, хто твердо стоїть на позиціях змінення нашої державності, запорукою якої є по-важне ставлення до її мови — української.

Анонімний автор характеризує конференцію так: «По суті это был антипрезидентський агресивний національ-шовіністичний шабаш». Поводом явилось заявлення Президента Кучми о намерении внести в Верховный Совет предложение о признании русскому языку статуса официального при сохранении государственного статуса украинского языка».

Як можуть комунисти не розуміти, що при здійсненні наміру президента не тільки українська мова, а й культура залишаться десь на задірках, адже могутні «покомотиви» русифікації не збивають оберти, коли його річищі настуਪ на українство буде узаконено! І тому чому точка зору якоюсь анонімної ставиться понад думкою представників Всеукраїнського товариства «Пропсіт». Спільні письменники України, багато наукових інститутів, навіть Патріарх України і всієї Русі?

А окрім того, розвідування ярликів, як-от «національ-шовініст», дуже нагадує стalinізм, коли з допомогою таких ярликів катували людей. Так чи спіл відновлювати цю кризову трагедію минувшини?

Шоцо української мови я єдиної державної, то ми, українці, не поміряли і наяві не втратили своєї гордості, коли змущені були досконало вивчати російську. На Кавказі з цього приводу кажуть: скільки людина знає мов, настільки bona et iusta. Отже, якщо наша українськомовне населення вивчиє російську мову, то нічого жахливого не відбудеться, навпаки, ця людина зможе згадувати на більшість питань свою гордість.

Нещодавно прочитав матеріал, підготовлений С. Алексєєвим, який складається з записів генерала білої армії Деникіна. Ось деякі цитати з них.

«Київський національний центр ставив своїми великими задачами:

1) Боротьбу з українською самостійністю; 2) Поддержку добровольчої армії як організуючої російського центру; 3) Освідченням об істинному положенні дел на Україні».

Представники національного центру, відповідно до записів, підкреслювали:

«Українського государства ніколи не було», «Українці — не нація, а політична партія, відщеплена від Австро-Германії», «Огромное большинство населення Малоросії, считает себя русским народом». І за завершенням «центру» благає дінінців «спаси Малоросію».

Чим не приклад того, до чого дозволила і може довести знову антиукраїнська історія, бажання буди за яку цину стати «руським народом», обібрюючи все, віддаючи землю і волю своїх співіднізників на порогу ворогів. І чи набагато відрізняється від громадян-зрадників з «національного центру» наші власні телерадіопатріоти сусідньої країни? Тож я чи варто им потурати, бо знаємо з історії, як непросто було впліти в життя

Річард ЛІСІНС.

с. Полтава Красногвардійського району.

НАШОГО ПОЛКУ ПРИБУЛО!

Комітет громадських організацій «Крим з Україною» — Соборинський Кримської організації Української республіканської партії та Рада Українського Громадянського Конгресу Криму сердечно вітають свого побратима Юрія Сидорчука та його славну дружину Парісю з народженням сина Максима і зчитаю ім хімну: «кохані козаки міцного здоров'я, я, щастя і добра».